

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

DO ROMUNII

(31 MAJA - 2 CZERWCA 2019) **MSZA ŚW. W SANKTUARIUM ȘUMULEU CIUC, PO**

WĘGIERSKU CSÍKSOMLYÓ, HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO 1 czerwca 2019 [\[Multimedia\]](#)

Z radością i wdzięcznością Bogu stoję dzisiaj z wami, drodzy bracia i siostry, w tym drogim sanktuarium maryjnym, bogatym w dzieje i wiarę, gdzie jako dzieci przychodzimy na spotkanie naszej Matki oraz by uznać siebie za braci. Sanktuaria, miejsca niemal „sakramentalne” Kościoła - szpitala polowego, przechowują pamięć wiernego ludu, który pośród swoich trosk niestrudzenie poszukuje źródła wody żywej, gdzie można odświeżyć nadzieję. Są to miejsca świętowania i celebracji, łez i błagania. Przychodzimy do stóp Matki, bez wielu słów, aby mogła na nas spojrzeć i aby swoim spojrzeniem prowadziła nas do Tego, który jest „Drogą, Prawdą i Życiem” (J 14, 6).

Nie czynimy tego byle jak, ale jesteśmy pielgrzymami. Tutaj, co roku, w sobotę Pięćdziesiątnicy, udajecie się w pielgrzymkę, aby oddać cześć ślubom waszych przodków i umocnić swoją wiarę w Boga oraz przywiązanie do Matki Bożej, przedstawionej w monumentalnej figurze drewnianej. Ta coroczna pielgrzymka należy do dziedzictwa Siedmiogrodu, ale przynosi zaszczyt zarówno Rumunii jak i Węgrom, a także wiernym innych wyznań, i jest symbolem dialogu, jedności i braterstwa. Jest wezwaniem do odnowienia świadectwa wiary, która staje się życiem, oraz życia, które staje się nadzieją. Pielgrzymowanie to świadomość, że przychodzimy jako lud do naszego domu. To wiedzieć, że mamy świadomość bycia ludem. Jest to lud, którego bogactwem są tysiące twarzy, tysiące kultur, języków i tradycji; święty wierny lud Boży, który wraz z Maryją pielgrzymuje opiewając miłosierdzie Pana. Jeśli w Kanie Galilejskiej Maryja wstawiała się u Jezusa, aby dokonał pierwszego cudu, to w każdym sanktuarium czuwa i wstawia się nie tylko u swego Syna, ale także przed każdym z nas, abyśmy nie pozwolili sobie ukraść braterstwa przez głosy i rany, które podsycają podział i rozszczepienie. Nie można zapomnieć ani zaprzeczać złożonym i smutnym wydarzeniom z przeszłości, ale nie mogą też one stanowić przeszkody ani argumentu, aby uniemożliwić upragnione braterskie współzycie. Pielgrzymowanie oznacza poczucie się wezwanymi i pobudzonymi, by *podążać razem*, prosząc Pana o łaskę przemienienia starych i obecnych urazów i nieufności w nowe szanse na rzecz jedności; oznacza to wyzwolenie się od naszych pewników i wygod w poszukiwaniu nowej ziemi, którą Pan chce nam dać. Pielgrzymka

to wyzwanie, by odkryć i przekazać ducha życia wspólnego, nie obawiać się wymieszania, spotkania i wzajemnej pomocy. Pielgrzymowanie oznacza udział w tej nieco chaotycznej fali, która może przekształcić się w prawdziwe doświadczenie braterstwa, karawanę zawsze solidarną, żeby budować historię (por. Adhort. apost. *Evangelii gaudium*, 87). Pielgrzymowanie to nie tyle patrzeć na to, co mogło by być (a się nie stało), ale raczej to wszystko, co nas oczekuje i czego nie możemy już odłożyć na później. Oznacza wiarę w Pana, który przychodzi i który jest pośród nas, krzewi i pobudza solidarność, braterstwo, pragnienie dobra, prawdy i sprawiedliwości (por. *tamże*, 71). Pielgrzymowanie, to trud zmagania, aby ci, którzy wczoraj zostali z tyłu, stali się protagonistami jutra, a protagoniści dnia dzisiejszego jutro nie zostawali z tyłu. A to, bracia i siostry, wymaga kunsztu, aby razem kształtować przyszłość. Dlatego jesteśmy tutaj, aby powiedzieć razem: Matko, naucz nas tworzyć przyszłość!

Pielgrzymowanie do tego sanktuarium sprawia, że kierujemy wzrok ku Maryi i tajemnicy wyboru Boga. Ona, dziewczyna z Nazaretu, małego miasteczka w Galilei, na obrzeżach Cesarstwa Rzymskiego, a także na obrzeżach Izraela, ze swoim „tak” była w stanie rozpocząć rewolucję czułości (por. *tamże*, 88). Tajemnica wyboru Boga, który spogląda na słabych, by zawstydzić mędrców, pobudza i zachęca także i nas, by powiedzieć „tak”, podobnie jak Maryja, żeby kroczyć ścieżkami pojednania. Bracia i siostry, nie zapominajmy: Pan nie zawiedzie tego, kto podejmuje ryzyko! Pielgrzymujmy, i pielgrzymujmy razem, ryzykujmy, pozwalając, aby Ewangelia była zaczynem zdolnym przenikać wszystko i dawać naszym narodom radość zbawienia, w jedności i braterstwie.